

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2014. január 9.
(csütörtök)

Horváth Géza

ISTEN DICSŐSÉGE A FÖLDÖN

Alapige: Ézsaiás 6,1-9

Így kiáltott egyik a másiknak: Szent, szent, szent a Seregek Ura, dicsősége betölti az egész földet!

Imádkozzunk!

Köszönjük, Édesatyánk, hogy folytathatjuk ezt az imádságot, amelyet az énekekben is elkezdtünk. Szeretnénk, ha ezen a héten a te dicsőségedre különösen figyelve át- és megvizsgálánánk a magunk életét: vajon mindaz, amit teszünk, amit és főképpen, ahogyan szólunk, az a te dicsőségedet hirdeti-e, vagy pedig a magunk vélt vagy valós igazát akarjuk hangoztatni, vagy a magunk dicsőségét keressük? Vagy pedig egyedül neked adunk dicsőséget, és mindent úgy igyekszünk végezni, akik közé helyeztél, hogy az a te dicsőségedet munkálja.

Köszönjük, hogy ezen a héten erről beszélsz velünk, Urunk. Áldunk, hogy mindig tudod, mire van szükségünk. Köszönjük, hogy mindig azt adod nekünk, amire szükségünk van.

Engedd, hogy ma is a te dicsőségedet szemléljük és lássuk is azt. Ezért kérünk, ragyogtasd azt az igén keresztül. Kérünk, fejtsd meg a titkát igehirdetőnek is és nekünk mindannyiunknak. Hadd gyönyörködjünk törvényedben, a te szentségedben, Urunk. A veled való közösség csodájában és hadd töltődjön a szívünk a te szeretetedben.

Oly sokszor lemerülünk és elfáradunk e világ zaján. Kérünk, ó nyisd meg az égi béke szép honát, s add, hogy zenghessünk halleluját.

Ámen.

Igehirdetés

Nem tudom, hogy az előző estéken mi hangzott el, de elmondom, hogy ha valaki először van itt a héten, ennek a hétnek az összefoglaló címe: Egyedül Istené a dicsőség (Soli Deo Gloria), ami a reformátoroknak hatalmas fel-

fedezése és kijelentése lehetett az utókor számára is. Sokan és sokszor odaírjuk ezt valamilyen gondolat vagy iromány után: Egyedül Istené a dicsőség. A hívő ember ugyanis Isten dicsőségét szemléli, keresi, és Isten dicsőségét ragyogtatja ebben a világban, vagy legalábbis erre törekszik.

Ma este arról lesz szó: mit jelent Isten dicsősége a földön? A 6,3 részben úgy olvassuk: Teljes mind e széles föld az Ő dicsőségével. Hol hangzott ez a kijelentés? Ez a kijelentés a mennyben hangzott el, és mégis a földre vonatkozik. Ézsaiás a mennybe lát. Nem azért, mert ő akart belelátni, hanem azért, mert az Úr megmutatta neki. A Bibliában azok az emberek, akik beleláthatnak a mennybe — amely egyébként el van zárva előlünk —, most a mennyen a láthatatlan világot értsük, azok nem maguk keresték soha azt, hogy szeretnének belenézni, belelátni a mennybe, mert kíváncsiak és emberileg ki akarjuk elégíteni a kíváncsiságunkat. Ezeknek az embereknek és Ézsaiásnak is Isten engedte meg, hogy belássanak a mennybe. Annyit láttak, amennyi fontos volt, és amely a hitünk számára elég.

János is belátott a mennybe. Csodálatos a Jelenések könyve, amikor Isten elhúzza a függönyt, és János belelát, hogy mi történik a mennyben. Persze nem öncélúan néz be János, hanem azért, hogy Isten elmondja neki: ezt írd meg, mert ezek fontosak. Éppen ezért a mennyről Isten nem sokat jelentett ki nekünk, de mindent kijelentett, ami az üdvösségünkre nézve szükséges.

Egy igét mondok. Amikor a teremtés történetnél olvassuk, hogy kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. A föld pedig kietlen és pusztaság volt — és milyen lett a föld. Aztán nagy hallgatás van. Akkor mi van a mennyel? Amikor Isten úgy látta, hogy valamit meg kell mutatni a mennyben, akkor megengedte, hogy belelássanak az Ő szolgálói. És ezek a mi tanulságunkra lettek leírva.

Ebben az igében az az első nagy üzenet, hogy a menny és föld össze van kapcsolva. Ami a mennyben történik, annak van kihatása a földre. Ami a földön történik, annak pedig van kihatása a mennyi világra nézve. Éppen ezért a református dogmatika, amikor Isten dicsőségéről beszél, az anyagi világot nem önmagában szemléli, hanem Istenben való viszonyban tekinti, Istenre vonatkoztatva és Istenből levezetve. A mennyben hangzik egy kijelentés, ami a földre vonatkozik.

Foglalkoznak az angyalok a földdel? Igen. Isten dicsőségét zengik, és azt mondják: szent, szent, szent a Seregek Ura, az egész föld teljes az Ő dicsőségével. Az angyalokról azt olvassuk, hogy öröm van az angyalok között egy bűnös ember megtérésén. Közömbös a mennyben az, ami a földön történik? Nem. Az angyalok keringenek, amikor van egy-egy evangelizáció, amikor Isten igéje hirdettetik, és hangolnak, mint a zenekar, amikor egy koncerten elkezd a hegedűs ráállni a hangra. És amikor egyezik, jön a koncert. Beint a karmester, és minden hangszer felcsendül. Az angyalok hangolnak, és várják, hogy mi történik a földön.

Nemrégén olvastuk a karácsonyi ígét. Lejönnek az angyalok. Egy régi igehirdető azt mondja: mind lejöttek, egy sem maradt ott. Zengeni azt, hogy hirdetek nektek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz, mert született néktek ma a megtartó, ki az Úr Krisztus a Dávid városában. Húsvétkor ott ülnek az angyal a kövön és mondja az örömhírt: Mit keresitek a holtak között az élőt? Menjetek és mondjátok a tanítványoknak, meg Péternek, hogy feltámadt a halálból. Az angyal ott ül a kövön és várja, hogy a húsvéti örömhírt elmondhassa. Vajon jön-e valaki, vajon ki jön először? Ki ér ide előbb a sírhoz, akinek először mondhatjuk el: megadtuk az alaphangot és most már te menj és mondd: Jézus él. És majd elmondjátok, hogy találkoztunk vele, láttuk az Urat, és terjed az evangélium tovább.

Ez az ige arról beszél nekünk, hogy bizony össze van kötve a mennyei világ a földivel. Isten így teremtett mennyet és földet. A látható és láthatatlan világot. Ezért balga ember, aki csak a láthatót látja. Csak ennek a látható világnak a fénye köti meg. Csak az érzéki, csak a testi, csak a felfogható. Azt mondja az ember: hiszem, amit látok.

A hívő ember pedig együtt szemléli az eget és földet. A mennyet és a földet. A látható és láthatatlan világot. Hitünk a láthatatlan világra irányul, mert azt mondja Isten ígéje: a nem látott dolgokról való meggyőződés... — ez a hit.

A mai temetésen elég sor ember hallhatta. A hitről beszéltem, mert az elhunyt meghagyta családjának, hogy a hiteteket és hazaszeretetekeket valljátok. Akkor beszéljünk a hitről. Mi a hit? Nem tudom, hogy édesanyátok milyen értelemben használta ezt, hogy higgyetek, és a hitet tartsátok meg, de megtartani csak azt lehet, ami már a mienk.

Hogy lehet a mienk a hit? Mi a hit? Hogy lehet megtartani? A hívő ember ugyanis hiszi, hogy Isten minden kijelentése igaz, és azt alkalmazza a maga életére nézve. Hitt Ábrahám Istennek, és ezért ment arra a földre, amit az Úr mutat neki. És nem tudta, hova megy. Elhagyja úgy a hazáját, hogy nem tudja, hova megy. De az Úr azt mondta, akkor az úgy van! Együtt szemlélni, ez az Isten dicsősége. Együtt szemlélni a mennyeit és a földit.

Hogyan van itt a földön Isten dicsősége? — ez egy izgalmas kérdés. Miben látjuk ezt: teljes mind a széles föld az Ő dicsőségével.

Tegnapelőtt is voltam temetésen. Tudtam, hogy erről fogok szolgálni. Néztem az urnát. Az Isten dicsősége meglátszana ebben? Egy élet, amely leélt itt 70-80 esztendő, egy marék por lesz. Bemegyünk a kórházba. Egyik jobban jajgat, mint a másik. Egynek gennyes folyása van, a másik már sárga, mert májrákban szenved áttétekkel. Aztán találkozunk hajléktalanokkal. Nézzük ezt a teremtett világot. Ez lenne a: teljes mind az egész föld az Isten dicsőségével?

Meg kell látnunk, hogy Isten dicsősége nem a teremtésben ragyog igazán. Sokan abban a tévedésben vannak, hogy a teremtésben ragyog az Isten, ezért teljes az egész föld az Ő dicsőségével, mert a teremtésben lehet látni Isten dicsőségét. A Biblia szerint a bűneset óta a teremtésben nem lehet már tö-

ISTEN DICSŐSÉGE A FÖLDÖN

kéletesen látni Isten dicsőségét. Ezért a Római levél arra int bennünket, hogy a teremtést értelmesen vizsgáljuk. A teremtés értelmes vizsgálata folytán eljuthatunk, hogy megismerjük Isten hatalmát és istenségét.

Valljuk meg őszintén: azt, amit Isten jónak, tökéletesnek teremtett, azt mi évezredek óta romboljuk. Az ember mindent megtesz azóta, hogy csorbítsa, lerombolja Isten dicsőségét. De még észrevehető.

Amikor az ige int bennünket, hogy nézzük meg a teremtést, akkor nem arra int, hogy nézd meg a teremtést és meglátod benne Isten dicsőségét, hanem arra int, példákat mondok: menj a hangyához, te rest. Aki lusta, nézegesse a hangyákat, ne a tévét nézze fekvé, nézegesse a hangyákat meg a méheket. Szeretem a természeti dolgokat, hogy a méhek mit tudnak összegyűjteni a virágporból. Menj csak a hangyához. És mit látsz meg a hangyától? Azt, hogy dolgozni kell, hogy ne légy lusta.

Azt mondja nekünk Jézus Krisztus: menj és nézd meg a liliumokat (Hegybeszéd). Látszik még azon is Isten hatalma. Miért nézd meg? Azért, hogy ne aggodalmaskodj, hogy mibe öltözz. Ha Isten felöltöztette a liliumokat, akkor téged is el fog látni ruhával. Lesz öltözetünk. Menj a verebekhez! Gondolj arra, hogy te drága vagy Istennél. Mehetünk mi a teremtés csodáihoz, hiszen énekeljük: Kicsiny, óriási tölgyben... Meglátjuk Isten hatalmát. Csodálatos Istennek a teremtési rendje. De ettől tovább kell mennünk. Itt nem Isten hatalmáról van szó, nem Isten istenségéről van szó, nem Isten gondviseléséről van szó, hanem itt az Isten *dicsőségéről* van szó. Ez más.

Mit jelent Isten dicsősége? Hogy könnyen megjegyezzük, néhány dolgot mondok.

A Bibliában Isten dicsősége az Ő uralmát jelenti. Az, hogy teljes mind az egész föld az Ő dicsőségével, először is azt jelenti számunkra, hogy ennek a kék bolygónak, ennek a teremtett világnak van egy Ura. Nem úgy megy minden, ahogy Madách gondolta, hogy a gép forog, az alkotó pihen, a Kátésoknak a múltkor úgy mondtam, hogy búgócsigájuk volt a gyerekeknek, ma már nem búgócsigával játszanak. Sokan azt hiszik, hogy Isten így gondol erre: amikor a világ nagyon lötyög, ide-oda inog, akkor egyet-kettőt lök rajta, és utána pihen. Szó sincs róla. Nem szunnyad, és nem alszik Izráel őrzője. Van ennek a világnak Ura. Ezen a világon nem magától, nem a sors-szeszélyből, semmi nem történetesen vagy nagy hatalmak politikájából ered, hanem Istentől jön. Az ige így mondja: az Úr uralkodik, örüljön a föld. Szemmel tartja ezt a földet és Ura ennek az egész teremtett világnak. Ezt jelenti számunkra először is Isten dicsősége.

Másodsorban Isten dicsősége az Ő tökéletességeit jelenti. A dogmatika nem tulajdonságoknak nevezi ezeket, hanem Isten tökéletességeinek nevezi. Ez Isten dicsősége, amely ezen a földön ragyog. És ez az egész földön érvényes. Mint ahogy az egész földön érvényes a gravitáció. Ilyen érvényesek Isten tökéletességei. Az, hogy Isten mindenütt jelenvaló.

Egy bácsi azt mondja a gyerekeknek: adok neked tízezer forintot, ha megmondod, hol van Isten. Te jársz hittanórára, mondd meg, hol van Isten. A gyerek válaszolt: én meg adok húszezret a bácsinak, ha megmondja, hol nincs Isten. — Mert Isten mindenütt jelenvaló. Jó példa volt ez. Mert teljes mind az egész föld az Ő dicsőségével.

Vagy ilyen az Ő mindenhatósága. Azt jelenti: amit akar az égen, „megté-
szi földön, vízen.” Hajtja a királyok szívét ide-oda. Elküldi Nabukodonozort: menj, és igazd le. Ciruszt meg azért: engedd haza a népet — sorolhatnám a bibliai igéket. Isten mindent megtehet az egész földön. Istennél semmi nem lehetetlen. Még akkor sem, ha az ember néha azt kérdi: hogy lehetséges ez? Mint ahogy Mária is megkérdezte: hogy lehetséges ez? Vagy még akkor is, ha nevetünk rajta, mint Sára. Vagy talán az odavivő utat nem értjük, mint Ábrahám. Mindent megtehet Isten.

Mindent megtehet, amit akar, de nem akar mindent megtenni, amit meg tud tenni. Erre egy szép bibliai ige a Dániel társai. Tudd meg, ó király, a mi Istenünk ki tud minket szabadítani, mert tudták, hogy teljes mind az egész föld az Ő dicsőségével. Hiába jöttünk mi ki a hazánkból, hiába hagytuk ott Jeruzsálemet, hiába rombolták le a templomot, ott, Babilonban is, úr az Úr. És ki tud minket szabadítani, de nem biztos, hogy ki akar. — Ez a hit csodája.

Össze van kapcsolva a föld a mennyeivel. Ki tud minket szabadítani, csak nem biztos, hogy ki akar szabadítani. De afelől nincs kétségünk, hogy amit akar, azt megteszi. Vagy kiszabadít, vagy nem, de megteheti. És kijönnek úgy, hogy a ruhájukon egy füstszag sincs, egy perzselődés sincs.

Vagy ilyen Isten szuverenitása. Foglalkoznunk kell ezzel. Az, hogy Istennel felül — megint összekapcsolódnak ezek a dolgok — senki nincs. Ő a legfőbb hatalom. Azt mondja Dániel könyvében az ige: nincs aki a kezét megfoghatja, hogy mit miért cselekszel. Pedig sok ember Istent kérdőre vonja, támadja, elítéli. Mert ha Isten van — kezdi így — akkor miért engedi meg ezt, azt, miért van ez, az. Hogy nem szólt bele a háborúba, a deportálásokba? Egyszer azt mondta nekem valaki: nekem az ilyen Isten nem kell! Jaj, de balga (finom szóval), mert nem tudja, hogy Isten szuverén. Nem tudjuk, mit miért cselekszik. Egyet tudunk: mindent jól cselekszik. Isten akarata mindig jó, és mindig tökéletes akarata. Isten nagyobb a mi szívünkénél. Isten szuverén. Ragyog az Ő dicsősége.

Harmadszor: tudjátok, mi Isten dicsősége ezen a földön? Először uralkodása, másodsor tökéletességei, harmadszor: Isten dicsősége ezen a földön ereje, szava, munkája, tettei, hatalma, uralkodása. Isten munkája, tettei, hatalma, meg az Ő szava ezen a földön, amely szintén betölti az egész földet.

Hogy könnyebb legyen felírni, és ne kelljen ennyi mindent írni, hogy Isten hatalma, uralkodása, tökéletessége, ereje, ezért összefoglalom egyetlen szóban, egy névben: az Isten dicsősége ezen a földön Jézus Krisztus. Az Is-

ISTEN DICSŐSÉGE A FÖLDÖN

ten dicsősége ezen a földön az egyház, amely Jézus Krisztust viszi és hirdeti — így mondja a Szentírás.

Ézsaiás 40. részében csodálatos ige van. Ézsaiás jövendöl. Azt mondja: és megjelenik az Úr dicsősége. Kiről mondja, hogy megjelenik az Úr dicsősége? És a népek látják az Ő dicsőségét.

Amikor a Jordán partján Jézus feltűnik, akkor János rámutat: íme az Isten dicsősége (íme a Bárány), és boldogan mondja a másik János: és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét.

És egy másik igét mondok: János 12,41. János itt Ézsaiásra hivatkozik. Ezeket mondta Ézsaiás, amikor látá az Ő dicsőségét és beszélt felőle. Nem azt mondja, hogy beszélt róla, hanem beszélt felőle, aki majd eljövendő. Leszáll az ég dicső királya hozzánk az üdvnek hajnalán.

Azért teljes mind az egész föld az Ő dicsőségével, mert ez az örömhír az egész földre kihatott, és az egész földre elhatott. Az egyház, a hívők, akik viszik Isten dicsőségét, mert ők vannak vele megbízva, hogy hirdessék Krisztust Júdeában, Samáriában és a föld végső határáig. Itt a Biblia több helyen azt használja: „minden ember”, a zsidók és pogányok, az egész földről van szó. Akik vallják, hogy Jézus Krisztus úr az Atya Isten dicsőségére.

Hogy itt Jézusról van szó, nézzük meg a Zsidó 1,1-3 részt. Szépen magyarázza. Azt mondja: „minekután az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette, aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának a képmása.” Jézus Krisztus az Atya Isten dicsőségének a visszatükröződése és arcának képmása. Ezért mondhatták: láttuk az Ő dicsőségét.

Ezért, aki Isten dicsőségét szemlélni akarja ma, annak nem a mennybe kell betekinteni, oda már betekintett Ézsaiás meg János, neked Jézust kell szemlélni. Aki ma Isten dicsőségét akarja látni, meg szemlélni, az nézzen Jézusra. Lelkem, nézz a Golgotára — mondta egy régi ének —, Jézusodnak nézd fejét. Tövissel van koronázva, mégis áldva néz feléd. Szenved Isten bajnoka, és bár vérzik homloka, a világot nemátkozza, meghal érte imádkozva. — énekeltek régen. Ma is van ilyen énekünk: Rád tekint már hitem, Megváltóm, Istenem, a Golgotán.

Tessék Jézusban szemlélni az Isten dicsőségét. Őt nézd. Zsidó 12,1-2: Nézzünk fel Jézusra. Miért? Mert látod benne Isten dicsőségét. Látod benne Isten szentségét, az Isten mindenhatóságát, az Isten igazságosságát. Mert Jézus Krisztusban, ha Őrá úgy nézel, mint Bárányra, akkor az Isten igazságosságát látod. Mert azért küldte erre a világra, mert nem engedhette meg, hogy a bűn büntetlen maradjon, de megengedte, hogy más tegyen érte eleget. — Ez az Isten dicsősége, szeretete, irgalma. Látsz benne mindent.

Mosolygok, amikor egy gyógyszerre azt mondják: ez mindenre jó Mert egy gyógyszerben nincs meg az, hogy minden bajra jó. De Jézusban megvan.

Jézusról azt énekeljük a 300. dicséretben, hogy benned mindent meglelek. Kegyelem vagy, égi jó, mely minden bűnt eltöröl, benned mindent meglelek. Miért? Azért mert Jézusban sűrűsödik Isten dicsősége. Őbenne fókuszálódik Isten minden irgalma, minden szeretete, minden bocsánata, minden engedése és minden kegyelme. Az Isten dicsősége ezen a földön a kegyelem, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.

Végül: azért olvastam fel Ézsaiás könyvét, mert az, hogy ő Isten dicsőségét meglátta, nagy hatással volt rá. Megalapozta egész szolgálatát. Hiszen, amikor meglátja Isten szentségét és dicsőségét, akkor az embernek mindig meg kell látnia a maga szentségtelenségét és dicstelenségét. Mindig fel kell kiáltania: jaj nekem, elvesztem! Vagy mint Pál apostol: ó, én nyomorult ember, kicsoda szabadít meg e halálnak testéből? Az Isten dicsősége lehajol Ézsaiáshoz, és azt mondja: Nem vesztél el, csak ilyen állapotban még alkalmatlan vagy arra, amire én rendelvelek. De semmi baj, mert tudok rajtad segíteni. És veszi az oltárról a szenet, egy fogóval a szájához érinti, és azt mondja: bűnöd meg van bocsátva, vétkeid el van véve. Felteszi Isten a kérdést: kit küldjek el? Ézsaiás azt mondja: itt vagyok én, küldj el engem.

Mert aki Isten dicsőségét látja, az meglátja, hogy mit végez Isten benne és meglátja, hogy mit akar végezni általa. Ezért nem lehet menni Isten dicsőségének látása nélkül egyetlen szolgálattelvőnek sem. De minden szolgálattelvőnek mennie kell, aki látta az Isten dicsőségét és szembesült vele. Ugyanis, aki látja Jézusban Isten dicsőségét, vinni akarja ezt a dicsőséget. Ez hasonló az olimpiához, kigyújtják a lángot, körbeviszik sok városban.

Végül az olimpia helyére érnek. A hívők, akik látják Isten dicsőségét, erre vannak hivatva, erre vannak elküldve, hogy ezt a lángot vigyék. Ne nyalgassák sebeiket, ne magukkal foglalkoznak, hogy mennyi bűn maradt az életben, hanem azzal foglalkozzanak, hogy oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel, mert én a te dicsőségedet akarom vinni. Mert különben hogy lesz igaz, hogy a föld teljes a te dicsőségeddel. Igaz nélkülem is, nem én kellek ahhoz. De így látta jónak Isten, hogy elküldi az Ő seregét.

A gyülekezetre pedig rábízta azt az imádságot: „küldd útra hírnökid csapatját, és adj erőt onnan felül nekik, hogy veszni a pogányt se hagyják, és szerteúzzák Sátán seregét.”

Így éljünk Isten dicsőségére. Ne csak szóval mondjuk: egyedül tied a dicsőség. Isten dicsőségét látom, szeretem, munkálom, viszem, hogy más is lássa, csodálja, és leborulva áldja.

Szeretem a Jelenések könyvében azt az ígét, amely a Sárospataki Kollégium jelmondata: Féltétek az Istent, és neki adjatok dicsőséget. Mindig elmondjuk a Mi Atyánkban: tied az ország, a hatalom és a dicsőség. Szemléld Jézusban, vidd Jézust és akkor nemcsak a mennyei angyalok fogják zengen, hanem a te ajkad is fogja zengen az enyémmel együtt: teljes a föld az Ő dicsőségével.

Imádkozzunk!

Dicső Király vagy te, Urunk. Mindent a te dicsőségedre teremtettél. Áldunk, hogy ez a dicsőség ott van még mindig a teremtésben. Bár az ember mindent megtett, hogy függetlenítse magát ettől a dicső hatalomtól, a te uralkodásodtól, és az önmaga ura legyen, ő osszon be mindent, és ő rendelkezzen mindenfelől és neki senki ne parancsoljon. Köszönjük, hogy te mégis jónak láttad, hogy a te dicsőséged itt legyen ezen a földön. Elküldted a te dicsőségedet, Jézust, akiben beteljesedve láthatjuk a mi üdvösségünket, akit szemlélhetünk, aki után vágyakozhatunk, és akit ott dicsérhetünk most a te jobodon, bár tudjuk, azért teljes az egész föld az Ő dicsőségével, mert a mi Urunk Jézus mennybe ment ugyan, de istenségére, fenségére, kegyelmére és Lelkére nézve soha nem távozik el tőlünk.

Köszönjük, hogy hangzik a te szavad az egész világon. Most már nemcsak emberek, hanem még a műholdakon keresztül is lehet hallani igét. Áldunk, hogy küldöd a misszionáriusok csapatát, és elviszik az evangélium üzenetét a világ legelrejtettebb zugába is.

Engedd, hogy ezt a világot értelmesen vizsgáljuk. Meglássuk benne a te istenségedet, fenségedet, hatalmadat, hogy mindent szépen alkottál. Köszönjük, hogy sokszor énekelhetjük: Bírsz az egész földdel és minden benne élőkkel, tied a földnek kereksege.

Áldunk, hogy te vagy az Ura ennek a teremtett világnak.

Kérünk, áldd meg éjszakánkat, holnapi napunkat. Az imahét utolsó estéjét is, és kérünk, áldd meg mindazokat az imádságokat, amelyeket eléd hozunk egyen-egyenként.

Ámen.